

แถลงการณ์ในวันแรงงานข้ามชาติสากล

สมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (สรส.)

และเครือข่ายเพื่อสิทธิแรงงานข้ามชาติ (MWRN)

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อ: นายสาวิทย์ แก้วหวาน (ที่ปรึกษา สรส.): +66 863 361110

ด้วยวันที่ 18 ธันวาคม ของทุกปี องค์การสหประชาชาติ (United Nations) ได้ประกาศรับรองให้เป็นวันแรงงานข้ามชาติสากล ด้วยหลักการที่จะให้ทุกประเทศ ทุกฝ่าย ตระหนักถึงสิทธิของแรงงานข้ามชาติ ที่อพยพจากประเทศต้นทางไปทำงานยังประเทศปลายทาง ให้ได้รับการปฏิบัติที่ดีจากรัฐบาลและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ด้วยความแตกต่างเรื่องเชื้อชาติ ภาษา ลัทธิความเชื่อ สีผิว และเพศสภาพ รวมทั้งการรณรงค์ให้เห็นถึงความสำคัญของการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติเหล่านี้ ด้วยการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นพื้นฐานของแรงงานข้ามชาติ และแบ่งปันประสบการณ์และภาระหน้าที่ที่จะต้องทำให้มั่นใจในความคุ้มครองแรงงานข้ามชาติต้องเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและเสมอภาคกับแรงงานท้องถิ่นของประเทศนั้นๆ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ พบการอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามพรมแดนเกิดขึ้นในอัตราที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากมายในประเทศต่างๆ ทั่วโลก

สำหรับในประเทศไทย การเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติเข้ามาในประเทศไทย เริ่มขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2520 เมื่อประเทศไทยเปิดตัวเองเข้าสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม ในช่วงเวลานั้น มีการเคลื่อนย้ายประชากรจากชนบทสู่เมือง แรงงานในภาคเกษตรกรรมและภาคการผลิตอื่นๆ เริ่มขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากต้องสูญเสียแรงงานให้กับภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่เดียวกัน สภาพปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้ง ลักษณะภูมิศาสตร์ของประเทศไทยที่มีชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่เอื้ออำนวยต่อการข้ามแดน จึงทำให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามาทำงานในประเทศไทย

ไทยเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งในปัจจุบันนี้ มีแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย จากประเทศต่างๆ เช่น พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม และอื่นๆ รวมประมาณกว่า 4 ล้านคน เป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตทำงาน 1, 972, 504 คน ซึ่งแบ่งเป็นผู้เข้าประเทศอย่างถูกต้องกฎหมาย 698, 777 คน และเข้าประเทศผิดกฎหมาย 1, 273, 727 คน และคาดว่า ยังมีผู้เข้าประเทศอย่างผิดกฎหมาย และยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนอีกกว่า 2-3 ล้านคน

แรงงานข้ามชาติเหล่านี้ มีส่วนสำคัญอย่างมากในการสร้างพลังการผลิตและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ของประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติต่อแรงงานข้ามชาติเหล่านี้ ทั้งจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐและผู้ ประกอบการกลับยังคงพบการเอารัดเอาเปรียบแรงงาน โดยมีค่านึงถึงเรื่องสิทธิมนุษยชน สิทธิของแรงงาน ข้ามชาติและการจ้างงานที่เป็นธรรม (Decent work) เช่น การกีดราคาค่าจ้าง การทำงานในสภาวะที่ เสี่ยงต่ออันตรายและไม่ถูกสุขอนามัย การกักขังหน่วงเหนี่ยวเยี่ยงทาสและการค้ามนุษย์ การสร้างกระบวน การในการพิสูจน์สัญชาติที่มีความล่าช้าและมีความซับซ้อน สร้างความยากลำบากให้แก่ตัวแรงงาน แต่เอื้อต่อ การเข้ามาแสวงหากำไรของกลุ่มนายหน้าต่างๆ เมื่อแรงงานต้องเข้าสู่เรื่องราวที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย พบว่าแม้ตัวแรงงานเป็นผู้เสียหาย แต่ตัวยังอยู่ในฐานะของผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ทำให้ต้องมึ การดำเนินคดีในเรื่องผู้หลบหนีเข้าเมืองกับแรงงานด้วย เป็นต้น ปัญหาของแรงงานข้ามชาติเหล่านี้ จึงยังคง เป็นเรื่องที่ต้องติดตามและแก้ไขปัญหาพร้อมกันทั้งฝ่ายรัฐบาล นายจ้าง ขบวนการสหภาพแรงงานไทย และ แรงงานข้ามชาติเองเพื่อสิทธิของแรงงานข้ามชาติและเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศในสายตานานาชาติซึ่งมีความละเอียดอ่อน

สมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (สรส.) และเครือข่ายเพื่อสิทธิแรงงานข้ามชาติ (MWRN: Migrant Workers Right Network) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของแรงงานข้ามชาติสากล จึงตกลงร่วมกันที่จะจัดกิจกรรมรณรงค์การคุ้มครองสิทธิแรงงานข้ามชาติเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานข้ามชาติให้เกิดความทัดเทียมกับแรงงานคนไทย ด้วยข้อเรียกร้องต่อรัฐบาล ดังนี้

1. ให้ปฏิบัติต่อแรงงานข้ามชาติให้เสมอกันตามกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมายเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใดๆ ด้วยความแตกต่างเรื่องเชื้อชาติ ภาษา ลัทธิความเชื่อ สีดผิว และเพศสภาพ อันเป็นหลักการที่กำหนดไว้ในปฏิญญาสากลด้วยสิทธิมนุษยชน ดังเช่น แรงงานข้ามชาติ ต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายประกันสังคม หลักประกันสุขภาพ และกองทุนเงินทดแทน เป็นต้น
2. ส่งเสริมความเข้าใจเรื่องสิทธิการรวมตัวและการเจรจาต่อรองร่วมตามอนุสัญญาไอแอลโอ ฉบับที่ 87 และ 98 ให้กับแรงงานข้ามชาติ เพื่อให้เกิดความรวมตัว เป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน

และมีเวทีเจรจาพูดคุยกับนายจ้างในประเด็นของค่าจ้างและสวัสดิการ อันเป็นเครื่องมือหนึ่งที่แรงงานข้ามชาติสามารถใช้ในการยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่จากการจ้างงาน

3. กำหนดความชัดเจนในนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนต่อการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติในระยะยาว โดยเฉพาะ การจดทะเบียนใบอนุญาตทำงาน กระบวนการพิสูจน์สัญชาติ รวมทั้งการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐให้ทำงานที่สอดคล้องกันเพื่อประโยชน์ของแรงงานข้ามชาติ
4. ลดขั้นตอนในการนำเข้าแรงงานข้ามชาติทั้งระบบ พร้อมอำนวยความสะดวกในการขอใช้แรงงานข้ามชาติของนายจ้าง โดยไม่ต้องผ่านระบบนายหน้าเพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุน ลดค่าใช้จ่ายของแรงงาน และป้องกันมิให้แรงงานข้ามชาติถูกเอารัดเอาเปรียบ
5. แรงงานข้ามชาติต้องมีสิทธิและเสรีภาพในการเปลี่ยนนายจ้างได้
6. รัฐบาลควรกำหนดให้สถานประกอบของแรงงานข้ามชาติจัดให้มีศูนย์เลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ

ด้วยความสมานฉันท์

สมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (สรส.)
เครือข่ายเพื่อสิทธิแรงงานข้ามชาติ (MWRN)

18 ธันวาคม 2556